

Og jeg vil godt spørge sundhedsministeren: Kan sundhedsministeren bekræfte, at den ledende psykologstilling i Hillerød aldrig er blevet besat, at man ikke vil genbesætte en tilsvarende stilling i Roskilde, og at man nedlægger den i Nykøbing Sjælland, bare fordi psykiatere ikke kan fordrage, at der er psykologer inde, og ikke tror, at man skal bruge andet end medicin?

Altså igen, man ødelægger det for de sindslidende.

Jeg synes ikke, at nogen som helst kan prale af noget som helst i dag. Der er muligvis nogen, der synes, at det er gået lidt bedre, og det er det nok også – lidt bedre. Men altså på ungdomspsykiatrisk afdelingovre på Risskov er tvangen fra 1999 til 2000 steget fra 24 tilfælde af fikseringer med bælte til 134 tilfælde. Det er jo ikke særlig godt.

I Aalborg sidder der unge mennesker, der bliver passet af deres bror, fordi de simpelt hen ikke kan få et tilbud andet, end at de skal ned og tage en bus, selv om de ikke tør gå ud ad døren, fordi børn udsender stråler. Det er urimeligt.

Personalet flygter rundt omkring, mennesker udvises til isolation. Jo, der er også gode eksempler.

Støttecenter i Frederikshavn. Hurra, hurra. Skovhus i Nykøbing Sjælland. Hurra, hurra. Og Fountain House. Hurra, hurra. Vi ved, hvad det er, der virker. Men om man gør det? Nej, for man vil ikke ændre nogen strukturer. Man vil bare udskrive en check og så tro, at det redder verden, og det gør check ikke i denne sag.

Det er noget mere dybt og grundlæggende, der skal til.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Duetoft, om CD har nogle bud på, hvordan vi kan gå fra ord til handling. Det kunne jo være, at det er forkert, at det er herinde, vi drøfter at gå fra ord til handling. Måske skulle vi flytte nogle møder, nogle debatter ud sammen med vores lokalpolitikere fra vores egne partier og få dem til at gå til handling.

Og så vil jeg også lige spørge hr. Peter Duetoft, om han er opmærksom på, at § 71-udvalget faktisk har fået en indbydelse fra Hedensted Kommune, som godt vil vise nogle gode eksempler på, at en lille kommune godt kan bære en stor opgave?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er jeg bestemt opmærksom på, og jeg er også opmærksom på, at jeg har været i 40 kommuner og set, hvad der foregår, og jeg har været i samtlige amter, der i øvrigt alle sammen har danmarkshistorier i at klare problemerne, lige indtil man hører de sindslidende, de pårørende og de ansattes udlægning. Så er systemet ikke lige helt så godt.

Derfor må jeg sige til socialministeren, at det der med at komme ud til en åbning af et eller andet er meget udmærket. Champagnen er der måske, hvis man er heldig. Men i dagligdagen ser det meget ofte anderledes ud i alt fald hos naboerne, der ikke har de samme tilbud.

Men så må jeg sige til fru Karen Klint, at jeg med glæde, når jeg går herfra, vil gå over og køre de debatter ud til fru Karen Klint, som jeg har været med i her i Folketinget omkring psykiatrien. Jeg var vel en af de første, der rejste den helt tilbage i 1991.

Dem vil jeg gerne køre ud til fru Karen Klint. Der er forslag efter forslag, eksempel efter eksempel på, hvad man kunne gøre. Men problemet med de forslag er stort set, at Socialdemokratiet har stemt mod dem alle sammen.

Socialdemokratiet vil ikke lave mindsteregler for de ting, der skulle foregå på de lukkede afdelinger. Socialdemokratiet vil ikke være med til at sætte ind over for den skjulte tvang. Socialdemokratiet vil ikke være med til at lave strukturændringer, der kunne ændre kassetænkningen.

Altså jeg har massevis af forslag. Så hvis fru Karen Klint med al den respekt, jeg har for hende, vil være med til at ændre Socialdemokratiets holdning på det område, så kan vi måske også få nogle resultater igennem herinde i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan helt bekræfte, at hr. Peter Duetoft har kæmpet de sindslidendes sag i en årrække. Vi har i fællesskab haft et meget konstruktivt samarbejde i bl.a. § 71-udvalget.

Jeg vil spørge hr. Peter Duetoft, om han vil være med til at opfordre sundhedsministeren til at tage kontakt til de faglige grupper, her især psykiatere og psykologer, og prøve på det niveau at få bilagt nogle af de faglige stridigheder, for det var jo et centralt punkt i hr. Peter Duetofts tale. Og jeg er fuldstændig enig i, at den fagkrig, der finder sted på det her område, er en